

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna a soudkyň Michaely Bejčkové a Sylvie Šiškeové v právní věci žalobce: **Ing. M. Š.**, zast. advokátem Mgr. Jaromírem Noskem, Furchova 373, Telč, proti žalovanému: **Celní úřad pro Kraj Vysočina**, Střítež 5, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 4. 2020, čj. 26948-4/2020-630000-42, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 27. 7. 2021, čj. 29 Af 35/2020-45,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III.** Ustanovenému zástupci žalobce Mgr. Jaromíru Noskovi, advokátovi, **se přiznává** odměna a náhrada hotových výdajů ve výši **13 450 Kč**, která mu bude proplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaný vydal dne 5. 3. 2020 exekuční příkaz na nedoplatek vyměřený třemi rozhodnutími Policie České republiky v celkové výši 1 500 Kč a zvýšený o náklady daňové exekuce ve výši 500 Kč. Proti exekučnímu příkazu podal žalobce námitky, které žalovaný zamítl. Žalobce se poté proti rozhodnutí v záhlaví bránil žalobou u krajského soudu, který žalobu zamítl (zároveň připustil jako včas uplatněný jen jeden žalobní bod).

[2] Žalobce (stěžovatel) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. Kritizuje, že se žalovaný nezabýval tím, zda bylo možné exekuci zastavit. Namítá také, že v soudním spisu nebyly založeny např. pokutové bloky a exekuční příkaz.

[3] Žalovaný navrhnul kasační stížnost zamítnout.

[4] Kasační stížnost není důvodná.

[5] V první řadě NSS uvádí, že vzhledem k obsahu „námitky“ (ve kterých stěžovatel především zdůrazňoval nemajetnost a důvody tohoto stavu) a k tomu, že žalovanému přímo navrhoval právě zastavení daňové exekuce (byť s ním spojil i jiné návrhy), měl žalovaný jeho podání ze dne 24. 3. 2020, byť formálně označené jako „námitky“, posoudit jako návrh na zastavení daňové exekuce podle § 181 odst. 2 daňového řádu. Fakticky tímto způsobem námitky stěžovatele posoudil, byť formálně vydal rozhodnutí o námitkách podle § 159 daňového řádu. Z hlediska výsledku to ale v nynější věci není podstatné. Použití nesprávné právní normy totiž výjimečně není důvodem pro zrušení rozhodnutí žalovaného, protože by výsledek řízení při užití odpovídajícího práva byl tentýž (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS 28. 7. 2009, čj. 8 Afs 51/2007 87, č. 1926/2009 Sb., věc *NATO HQ*, body 25-26).

[6] V hodnocení první kasační námitky NSS souhlasí s krajským soudem. Stěžovatel v námitkách uvedl jen velmi obecné důvody pro zastavení daňové exekuce (sdělil, že je nemajetný a že za tento stav je odpovědný jeho bývalý zaměstnavatel, který mu dal výpověď z práce). Žalovaný sice velmi stručně, ale správně posoudil, že tyto důvody nespádaly do výčtu v § 181 odst. 2 daňového řádu. NSS také zdůrazňuje, že v nynější věci žalovaný nařídil daňovou exekuci *příkázáním pohledávky z účtu u poskytovatele platebních služeb* dle § 190 daňového řádu (který postihuje i prostředky, které dojdou na účet během *6 měsíců ode dne vyrozumění o právní moci exekučního příkazu*). Důvod pro zastavení daňové exekuce, který uvedl stěžovatel, se nanejvýš blíží důvodu uvedenému v § 181 odst. 2 písm. f) daňového řádu. Ani v tomto případě ale nelze při provádění daňové exekuce způsobem podle § 190 daňového řádu bez dalšího dojít k závěru, že předpokládaný výtěžek nepostačí ani ke krytí exekučních nákladů, které činí jen 500 Kč (blíže srov. rozsudek NSS ze dne 21. 10. 2020, čj. 10 Afs 203/2020-49, věc *Zlínmarket*, bod 10). Stejně tak pod důvody pro zastavení daňové exekuce nejde podřadit obecný nesouhlas s ukončením pracovního poměru ze strany stěžovatelova bývalého zaměstnavatele (jak již krajský soud trefně uvedl, taková námitka není pro další běh daňové exekuce podstatná).

[7] Jelikož nebyl důvod pro zastavení exekuce, nemusel se žalovaný zabývat dalšími okolnostmi, které stěžovatel zmiňuje v kasační stížnosti (jako je např. to, zda zastavit exekuci zcela, či částečně). Nic jiného (ve vztahu k vedení daňové exekuce), včetně jejího odložení, stěžovatel nenavrhoval.

[8] K druhé námitce NSS jen uvádí, že nebylo potřeba, aby exekuční příkaz, pokutové bloky či jiné podklady pro řízení před žalovaným byly součástí soudního spisu, ať už u krajského soudu, nebo u NSS. Všechny stěžovatelem zmiňované podklady jsou součástí správního spisu, ze kterého může krajský soud i NSS ověřit skutkový i právní stav v době vydání napadeného rozhodnutí. Takový postup ale není dokazováním ve smyslu § 52 s. ř. s. (rozsudek NSS ze dne 29. 1. 2009, čj. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS, věc *ECOPLAST*). Do správního spisu v nynější věci koneckonců nahlížel i sám stěžovatel (resp. jeho zástupce).

[9] S ohledem na výše uvedené NSS zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 věta poslední s. ř. s.).

[10] O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 60 odst. 1 za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

pokračování

[11] Stěžovateli byl ustanoven zástupce z řad advokátů, Mgr. Jaromír Nosek. Advokátovi se s přihlédnutím k § 7 bodu 5, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. b), c) a d) a § 13 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), přiznává odměna za zastupování 9 300 Kč za tři úkony právní služby (porada s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení, další porada s klientem přesahující jednu hodinu, doplnění kasační stížnosti) a paušální náhrada hotových výdajů 900 Kč.

[12] NSS neuznal jako samostatný úkon právní služby žádost o zaslání podkladů k řízení a prodloužení lhůty. NSS také neuznal za samostatný úkon právní služby nahlížení a studium spisu žalovaného, které advokát rovněž uplatňoval. Tuto činnost ustanoveného advokáta je třeba považovat za součást úkonu právní služby spočívajícího v převzetí a přípravě zastoupení dle § 11 odst. 1 písm. b) advokátního tarifu. Prostudování spisu ve správním soudnictví se pokládá za nezbytný krok na počátku zastupování v řízení (blíže viz rozsudek ze dne 14. 1. 2021, čj. 9 Azs 228/2020-53, bod 19 a judikatura tam cit.). NSS nicméně žalobci přiznal náhradu za *čas promeškaný cestou* k nahlížení do spisu žalovaného dne 26. 10. 2021 a zpět, v rozsahu 4 započatých půlhodin po 100 Kč [400 Kč dle § 14 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu] a *cestovné advokáta* k žalovanému a zpět při ujetí celkem 79 km. Dle § 1 písm. b) vyhlášky č. 589/2020 Sb., o změně sazby základní náhrady za používání silničních motorových vozidel a stravného a o stanovení průměrné ceny pohonných hmot pro účely poskytování cestovních náhrad, náleží za použití osobního motorového vozidla základní sazba 4,40 Kč/km, tj. 347 Kč. Dle § 4 písm. c) téže vyhlášky je třeba v roce 2021 (resp. pro účely cesty uskutečněné na samém konci října 2021) při náhradě cestovného počítat s průměrnou cenou benzínu (95 oktanů) 33,80 Kč/l. Kombinovaná spotřeba automobilu advokáta je 6,3 l/100 km. Cestovné je tedy celkem 516 Kč.

[13] Vzhledem k tomu, že advokát je plátcem DPH, se odměna a náhrada hotových výdajů zvyšuje o DPH ve výši 21 %. Celková částka, která činí 13 450 Kč, bude k rukám ustanoveného zástupce proplacena z účtu NSS do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. prosince 2021

Zdeněk Kühn
předseda senátu